

Hardlopen en op God vertrouwen Running and trusting God

Vertaald uit de *Christian Science Sentinel*, jaargang 110, nummer 21

Mijn klas deed mee aan een serie hardloopwedstrijden op school en ik dacht: "dat kan ik niet, dat is veel te moeilijk." Maar een paar dagen voor de start begon ik aan dit gezang uit het *Gezangboek van Christian Science* te denken. Het eerste couplet luidt:

"Ik ga met Liefde aan mijne zij,
En heilig wordt de dag voor mij;
Ik ken geen vrees, ga niet alleen,
Ik voel Haar arm zacht om mij heen,
Een vreugd, die niets me ontnemen kan,
Ik ga mijn dag met Liefde dan.
(Minnie M.H.Ayers, gezang 139)

Ik kreeg het idee dat ik tijdens het rennen met dit gezang kon bidden. En in plaats van te zeggen: "Ik ga met Liefde", kon ik zeggen: "Ik ren met Liefde", of "spring", of "overwin". Dit idee hielp me echt. Het prikte de zeepbel van mijn sombere en mistroostige gedachten lek.

Opeens waren al die gedachten verdwenen. En ik wist dat ik op God kon rekenen bij iedere pas.

Tijdens het hardlopen had ik wat problemen met mijn voeten en benen die zeer deden. Maar dan dacht ik er weer aan dat ik rende en sprong met God. Eerst was het moeilijk. Maar toen ik bleef bidden waaiden alle ongemakken weg. En ik deed het goed.

De volgende dag stond ik te popelen om naar de sintelbaan te gaan. Ik wist dat het er niet toe deed of we zouden winnen of verliezen. Ik zou God, die me vertrouwen gaf om door te gaan met hardlopen, nog steeds aan mijn zij hebben. Ik bad iedere dag en ik was in staat het hele seizoen vrij en opgewekt aan de wedstrijden mee te doen.

Nu dank ik God na iedere race voor het feit dat Hij mij zo gelukkig en blij maakt. Dan denk ik meestal zoiets als: "Dank U God voor alles wat U doet!"

Olivia, 9

St. Louis, Missouri, VS